

**ת"פ 2657/08/13 - מדינת ישראל, רשות המסים - היחידה המשפטית
תיקי מכס, ע"י ב"כ עו"ד אפרת קיטייניק ועו"ד שירן באדי, יחידת תביעות
להב 433 נגד דוד קרדיש**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 ינואר 2016

ת"פ 2657-08-13 מדינת ישראל נ' קרדיש
בס"ד

בפני כב' השופט ד"ר מנחם (מריו) קליין

המאשימה: מדינת ישראל 1. רשות המסים - היחידה המשפטית תיקי מכס ע"י ב"כ עו"ד
אפרת קיטייניק ועו"ד שירן באדי 2. יחידת תביעות להב 433 ע"י ב"כ עו"ד ליאור שביט

נ ג ד

הנאשם:

דוד קרדיש ע"י ב"כ עו"ד יוסי חמצני

גזר דין

כללי

1. בהכרעת הדין מיום 5/1/016 הורשע הנאשם בעבירות לפי סעיפים:

בחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975:

עמוד 1

- סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(א)(5) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(א)(8) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(א)(13) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975
- סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975

בחוק רואי חשבון, תשט"ו-1955:

- סעיף 6(א) לחוק רואי החשבון, תשט"ו 1955
- סעיף 6(ב) לחוק רואי החשבון, תשט"ו 1955
- סעיף 7 לחוק רואי החשבון, תשט"ו 1955

בחוק העונשין, התשל"ז-1977:

- סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977
- סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז-1977
- סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

בחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א-1961:

- סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א - 1961
- סעיף 96 לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א - 1961
- סעיף 97(א) לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א - 1961

בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995:

סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן הכולל 20 אישומים עם תתי סעיפים רבים. באישומים מפורטים מעשי מרמה, כזב והתחזות שביצע הנאשם בתקופת השנים 2011 עד 2013, המהווים עבירות לפי סעיפי החוק שפורטו לעיל.
- הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בהתאם להסדר טיעון שנחתם בין הצדדים ביום 24/12/015, ותיקונים שהוצהרו עליהם בדיון מיום 5/1/016.
3. הנאשם היה יועץ מס בעיסוקו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ורשום כעוסק מורשה לפי חוק מע"מ; הוא נהג להתחזות בפני לקוחותיו ובפני גורמי רשויות שונים בשם "דוד גולן", ובהזדמנויות שונות התחזה לרואה חשבון ולעורך דין, השתמש שלא כדין בניירות מכתבים הנושאים כותרות כוזבות, ובין היתר, משרד רואי חשבון - ד. גולן ושות', ועוד.
4. הנאשם ערך הפיק והוציא באמצעות המחשב במשרדו (בתוכנת רווחית) 1170 חשבוניות פיקטיביות שנראו כחשבוניות מס. סכומן הכולל של החשבוניות הללו היה 81,223,554 ₪, והמס הגלום בהן הגיע ל 11,339,261 ₪. הנאשם הנפיק את החשבוניות הפיקטיביות לחברות ועוסקים וקיבל מהם תמורה כספית, שעליה לא דיווח לרשויות המס.
5. במועדים שונים המפורטים בכתב האישום המתוקן, הציג הנאשם עצמו בכזב בפני לקוחות אחדים כרואה חשבון מוסמך. הוא התיימר לספק להם שירותים מקצועיים וגבה תשלומי שכר שלא כדין. במקרים אחרים התחזה הנאשם בפני לקוחותיו לעורך דין, התיימר להעניק שירותים משפטיים, וגבה במרמה ושלא כדין שכר טרחה.
6. הנאשם גם הפיק בכזב ממחשבו האישי תלושי שכר מזויפים, בידיעה שישמשו להצגה בפני מוסדות רשמיים - המוסד לביטוח לאומי, משרד התמ"ת, רשויות הרווחה, ועוד. במהלך תקופה זו אחסן הנאשם במחשב שבמשרדו מידע כוזב, אותו הפיק הוא עצמו בכזב כשיצר קבצי מידע ממוחשבים אשר כללו שמות של עובדים, נתוני שכר, נתוני מעסיק ונתונים נוספים, בידיעה שהנתונים כולם כוזבים ופיקטיביים, ובאמצעותם יצר תיקי ניכויים פיקטיביים, בהם עשה שימוש שלא כדין.
7. הנאשם היה עצור מ - 8.7.13 עד 24.9.14 ומ 9.8.15 עד היום, לאחר שהפר את תנאי חלופת המעצר.

הסדר הטיעון

8. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ויוטלו עליו העונשים שלהלן:

עמוד 3

1. 48 חודשי מאסר בפועל.
2. מאסר על תנאי של 18 חודשים לתקופה של 3 שנים על כל עבירות בהן יורשע במסגרת כתב האישום המתוקן.
3. קנס כספי כאשר הוסכם בין הצדדים כי גובה הקנס המינימלי יעמוד על סך של 200,000 ₪ וכן הוסכם כי 150,000 ₪ שהופקדו ע"י הנאשם בקופת ביהמ"ש בתיק המ"ת מס' 2664-08-13 יועברו לאחר מתן גזר הדין מקופת בית המשפט לטובת תשלום הקנס וכן 50,000 ₪ נוספים ישולמו במזומן ע"י הנאשם תוך 60 יום לאחר מתן גזר הדין. לגבי שאר סכום הקנס, הוסכם שהצדדים יטענו את טענותיהם ויביאו אסמכתאות באופן פתוח.
4. לפי ההסדר, התביעה תעתור למאסר חלף קנס בעבור תשלום יתרת הקנס הכספי ככל שיקבע ע"י בית המשפט וכן להתחייבות להימנע מעבירה אשר יוטלו על הנאשם לתקופה כפי שייקבע ע"י בית המשפט.
5. הוסכם גם כי 9 חודשי המאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ 48038-01-10 יופעלו בחופף לעונש המוסכם.

טיעוני ב"כ הצדדים

9. ב"כ המאשימה 1 המלומדת הדגישה בטיעוניה שמדובר בהרשעה באישומים חמורים ביותר. בטיעוניה התרכזה באישומים הראשונים המתייחסים לעבירות המס רבות של הפצת חשבוניות פיקטיביות במטרה לסייע לאחר להשתמש מתשלום מס תוך קבלת עמלה עבור כל חשבונית ושימוש בפרטים של חברות ועוסקים שונים מבלי ידיעתם ומבלי לקבל רשותם.
10. היא הדגישה שהתביעה, בבואה לתת הסכמתה להסדר הטיעון, לקחה בחשבון את כל השיקולים והנסיבות הנוגעים לעבירות ולנאשם תוך שעמדה לנגד עיניה כל אותה עת טובת הציבור. התביעה הדגישה כי מדובר בכתב אישום מרובה עבירות חמורות אשר יש בהן כדי להוות פגיעה בקופה הציבורית, ובכלל ציבור משלמי המיסים הנדרש לשלם מס נוסף וכן פגיעה בערך השוויון כאשר על כל הציבור מוטלת מעמסה כספית נוספת.
11. ב"כ המאשימה 1 טענה גם שההיבט המרכזי החייב להנחות את בית המשפט בבואו לגזור את הדין בעבירות מס, הינו ההיבט הציבורי המחייב ענישה מרתיעה הן ברכיב המאסר והן ברכיב הקנס תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני אינטרס הנאשם (ע"פ 72378/01 אל עוברה סאלם נ' מדינת ישראל).

12. בנוסף, ממכלול הענישה צריך לקחת בחשבון את המשאבים שהמדינה משקיעה כדי לגלות ולתפוס את העבריינים כי העבירות האלה קלות לביצוע וקשות לגילוי והרווח המופק מהן הינו רב.
13. כמו כן, מדובר בנאשם שהוא יועץ מס במקצועו, אשר מכיר ומבין היטב את משמעות מעשיו, ואשר יודע מהי חשבונית ומהי החשיבות של התנהלות תקינה של מערכת המס בארץ (ע"פ 916/84 **יעקובי נ' מדינת ישראל** וע"פ 2161/90 **גבאי נ' מדינת ישראל**). כמו כן יש לקחת בחשבון הסכום המס הגבוה שנגרע מן הקופה הציבורית ועומד על סך של כ 11,000,000 ₪.
14. היא הדגישה שמדובר בנאשם רציוניסטי אשר נתפס לראשונה ע"י רשות המיסים בשנת 2011 בגין ביצוע עבירות מס באמצעות מחשב וחרף זאת לא נרתע ורכש מחשב נוסף אשר באמצעותו שב והמשיך לבצע עבירות מס נוספות עד שנעצר ע"י חוקרי רשות המיסים ומשטרת ישראל בשנת 2013.
15. בנוסף נזקפות לחובת הנאשם, בהתאם לרישום הפלילי שהוגש לבית המשפט, עבירת מס קודמת. כמו כן מדובר בנאשם אשר לא הסיר את המחדל ולפי הפסיקה הודיה ללא הסרת המחדלים אינה מלמדת על נטילת אחריות ע"י הנאשם.
16. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקשה ב"כ המאשימה להדגיש שהפסיקה קובעת כי בעבירות כלכליות אין להקל בעונשו של הנאשם בשל נסיבות אישיות ויש להעדיף את האינטרס הציבורי על פניו (ע"פ 7235/10 **חן נ' מדינת ישראל** וע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל**).
- אשר על כן, התביעה סבורה כי הסדר הטיעון סביר ומבקשת לקבל את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם את העונשים של מאסר ומאסר על תנאי שהוסכם עליו ולהחמיר בעניין עונש הקנס.
17. המאשימה מבקשת להטיל קנס משמעותי ומרתיע. טענתה היא שבבוא בית המשפט לגזור דינו של הנאשם, עליו לשים לנגד עיניו את מהות העבירה ואת מטרת הענישה. התכלית של הנאשם לביצוע העבירות היתה תכלית כלכלית ובשל כך אף הענישה צריכה לכלול רכיב כלכלי אשר יהווה מסר הולם ומרתיע וגם אם הרקע למעשיו של הנאשם היתה בהסתבכות בחובות כבדים אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו (ע"פ 522/82 **סעיד בן מוחמד עזאם נ' מדינת ישראל**).
18. לדעת המאשימה מתחם הענישה בעניין הקנס בעבירות כאלו הינו בין 5% ל- 10% מהמחדל. בעניינו מדובר בסכום מס העומד על כ 11,000,000 ₪, לפיכך מתחם הענישה בנוגע לקנס צריך להיות בין 550,000 ₪ ל- 1,100,000 ₪ (עפ"ג 44036-01-13 **תמיר נימני נ' מדינת ישראל**) המאשימה מבקשת מבית המשפט להטיל על הנאשם קנס כספי בסך של 1,100,000 ₪ ובנוסף, המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם התחייבות להימנע מעבירה ומאסר חלף קנס בגין יתרת הקנס שיוטל על הנאשם שיהיה ממושך.

19. ב"כ המאשימה 2 המלומד הצטרף לבקשה שבית המשפט יאמץ את ההסדר בין הצדדים בהיותו ראוי ומידתי. הוא ציין שהמאשימה שיקללה את הקושי הראייתי, את עובדת מצבו הבריאותי של הנאשם שהינו נכה צה"ל בעברו, החיסכון בזמן שיפוטי וריבוי עדי התביעה, תקופת המעצר של הנאשם בתיק זה לרבות העובדה שהנאשם ריצה את תקופת המאסר בתור עציר עם כל ההשלכות הנובעות והקשורות בכך. במסגרת ההסדר בנוגע לרכיב המאסר שהינו רכיב סגור שוקלל אף עניין הפעלת התנאי כחלק מההסדר כאשר לשיטת המאשימה, בהתחשב בעובדות כתב האישום המתוקן תקופת המאסר "הונמכה" ומכאן התעקשות המאשימה לטעון ברכיב הקנס באופן פתוח.
20. בטיעוניו בעניין רכיב הקנס הפנה ב"כ המאשימה את בית המשפט לרישום הפלילי שהוגש ומיהות המעשים המלמדים כי מדובר בהתנהלות מתוחכמת, שיטתית, מורכבת אשר הנאשם היה היוזם, ההוגה, והמבצע של העבירות שמטרתם בניית הממסד לפעילות העבריינית.
21. בנוסף הפנה ב"כ מאשימה 2 לפסיקה (ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8602/10 **עשהאל משה נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 13372-02-10 **עשהאל משה נ' מדינת ישראל**, ת"פ 3596/03 **מדינת ישראל נ' עשהאל משה**) ממנה עולה כי לעניין עבירות כלכליות שבהן העברין מקווה להפיק רווח כספי רב חשוב להטיל קנס מרתיע. אשר על כן טען כי בקביעת גובה הקנס על בית המשפט להעביר מסר אשר תכליתו תהיה איסור שעבירות מסוג הנדון יהפכו לכדאיות מבחינת הפן כלכלי ומכאן העתירה לקנס משמעותי בסך של יפחת מ 500,000 ₪.
22. ב"כ הנאשם המלומד ביקש לכבד את ההסדר לעניין תקופת המאסר ומאסר על תנאי והתמקד בטיעוניו בעניין הקנס שנותר לטיעון פתוח. הוא ביקש שבית המשפט יטיל על הנאשם סכום של 200,000 ₪ וסכום זה בלבד. כאשר הסכום האמור מורכב מ- 150,000 ₪ שהופקדו בשעתו בתיק המעצרים במ"ת 2664-08-13 ועוד סך של 50,000 ₪ שישולמו תוך 60 יום ממתן גזה"ד. המדובר בנאשם שבין התקופה הראשונה של מעצר סגור לבין התקופה השנייה של מעצר סגור, היה נתון במעצר בית מלא בפיקוח עם איזוק אלקטרוני. הנאשם נמצא תקופה ארוכה מאוד במעצר בתנאים קשים מנשוא, בלי יכולת להשתכר.
23. לטענתו הנאשם לא הפיק את הרווח הדימויני שציינה התביעה. אחרים הם אלו שהפיקו את ההכנסות והוא קיבל עמלה מינורית שלא נותרה ממנה דבר. גם לסנגור הקודם, שביקש את התפטרותו מייצוג, הנאשם לא יכל לשלם שכ"ט.
24. הסינגור ציין שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו וכמי שמכה על חטא הסכים להטלת קנס בסך של 200,000 ₪ לצורך לקיחת אחריות והבעת חרטה כנה ואמיתית. לצד זה, קיים גם חוב אזרחי. אומנם המדובר בחוב נפרד אך הפרשה אותה פרשה, והכיס אותו כיס.
25. בנוסף ניתח הסינגור המלומד את עניין מתחם הענישה כשלטענתו על פי תיקון 113 העונש שנגזר

במסגרתו משקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לאיזון בין החומרה המושגית של העבירה לבין החומרה הקונקרטית והענישה המקובלת במקרים דומים. עם זאת, אין הוא מביא בחשבון את האינטרסים של הצדדים הבאים בגדרו של הסדר הטיעון. אותם אינטרסים לרבות חסכון במשאבי התביעה, חסכון בזמן שיפוטי יקר, ורצונו של הנאשם בסיום ההליך וכן חששו של הנאשם מעונש חמור יותר אינם חלק מקביעה נורמטיבית זאת (והשווה למה שקבע בית משפט העליון לפני כמה ימים בעניינו של הנאשם אורי לופוליאנסקי ב"פרשת הולילנד" ע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל).

26. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנה הסניגור המלומד למספר פסקי דין:

ת"פ 39855-12-09 **מדינת ישראל נ' מלכה** (מיום 8.1.15), שם הורשע הנאשם שהיה רו"ח במקצועו בביצוע העבירות של קיזוז חשבוניות פיקטיביות בסך של כ 130,000,000 ₪ (כשהמס הגלום בהן הוא כ- 16,000,000 ₪) ונגזרו עליו מאסר בפועל למשך 42 חודשים וקנס כספי בסך 250,000 ₪.

בת"פ 26123-07-14 **מדינת ישראל נ' מגן ואחרים** (מיום 15.5.15) הורשע הנאשם בהסדר טיעון בריבוי עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, פקודת מס הכנסה, חוק מס ערך מוסף וחוק העונשין שם הנאשם לא דיווח על הכנסה ומסר חשבוניות פיקטיביות בסך של מאות מיליוני שקלים ונגזרו עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים וקנס כספי בסך 125,000 ₪.

בת"פ 8385-04-12 **מדינת ישראל נ' עבדללה** (מיום 3.3.13) הורשע הנאשם בביצוע העבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, חוק מס ערך מוסף, פקודת מס הכנסה וחוק העונשין, על הפצת מאות חשבוניות פיקטיביות שסכום מס הגלום בהן היה 8.3 מיליון ₪ ונגזרו עליו 42 חודשי מאסר בפועל, וקנס כספי בסך 100,000 ₪.

בת"פ 4168/08 **מדינת ישראל נ' חב' דיוורסיפייב** (מיום 10.9.08) הורשע הנאשם בביצוע העבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין בסך של כ 2.9 מיליון ₪ ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וקנס כספי בסך של 100,000 ₪.

בת"פ 3868-06-10 **מדינת ישראל נ' לטין ואח'** (מיום 11.11.15), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בהפקת חשבוניות פיקטיביות והעלמות מס בהיקף של מאות מיליוני שקלים ונגזרו עליו רק 3 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי בסך 75,000 ₪.

משכך לדידו, מדיניות הענישה נהוגת במקרים דומים ובנסיבות של נטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי מעלה כי עונש המאסר שהוסכם אינו סוטה ממתחם הענישה הראוי בעבירות בהן הורשע הנאשם וכי מתחם הקנס ההולם, נע בין 75,000 ₪ לבין 250,000 ₪, כשהסרת המחדל איננה חזות הכל (ע"פ 72294/04 **צבי קרבז נ' מדינת ישראל**).

27. בעניין נסיבותיו האישיות ציין הסניגור כי הנאשם חווה הליך גירושין ארוך ומייגע, עזב את ביתו יחד עם אמו החולה כשהוא מחוסר כל עם חובות גדולים ועל סף קריסה כלכלית. בנסיבות אלה, הוא נאלץ ליטול הלוואות מהשוק האפור על מנת להתקיים ועל מנת לדאוג לקורת גג לו ולאמו החולה. לאורך השנים

החובות לשוק האפור הלכו ותפחו. בכל אותה עת, הנאשם היה תחת איומים ולחצים כבדים מצד גורמים עבריינים, שהופנו כלפיו וכלפי ילדיו.

28. בשנת 2006 פנו לנאשם אותם גורמים עברייניים והציעו לו להקפיא את החוב ואת הריבית התופחת בתנאי שהנאשם יכין בעבורם חשבוניות מס פיקטיביות על שם חברות שאיננו מכיר וזאת על רקע עבודתו כיועץ מס. כאשר הנאשם סרב לעשות כן, לטענתו משרדו הוצת. גם במהלך שהייתו בבית המעצר לטענתו הופנו כלפיו איומים ומסרים מגורמים עברייניים. המניע של הנאשם לטענת הסניגוריה לא היה בצע כסף כי אם מניע של לחץ כבד שהופעל עליו.

29. כמו כן יש לקחת בחשבון את הנסיבות המקלות הספציפיות לעניינו של הנאשם ובין היתר שיתוף פעולה במהלך החקירה, הודאה בביצוע חלק ניכר מהעבירות, מתן תשובות על שאלות החוקרים ומסירת מידע. בבית המשפט, הנאשם ניהל את הגנתו באופן ענייני ויעיל על מנת לסיים את הפרשה. הוא הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע. דבר הודאת הנאשם הביאה לחסכון רב במשאבי המאשימה ולחסכון בזמן שיפוטי יקר (ע"פ 122/14 דניש שוורצפל נ' מדינת ישראל).

30. ב"כ ההגנה ציין שהנאשם בן 65, גרוש, אב לשני ילדים בגירים, בנו מאבטח לשעבר ביחידה לאבטחת אישים במשרד ראש הממשלה ובתו סטודנטית לרפואה. הנאשם בן למשפחה שכולה, כשאיבד את אחיו במלחמת ששת הימים. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, ולחובתו הלוואות וחובות כבדים. לנאשם אין נכסים מכל סוג. לנאשם תיקים בהוצל"פ, בסכום של כמיליון וחצי ₪ (1/ס) וחובות לשוק האפור בסכום דומה. במהלך תקופת שהייתו במעצר בית הנאשם פנה למל"ל בתביעה לגמלת הבטחת הכנסה (2/ס). באשר למצבו הרפואי, הנאשם אינו בקו הבריאות, בהתאם לאסופת מסמכים רפואיים שהוגש (3/ס). הנאשם הינו חולה לב, ולפני כשנה עבר צנתור. הנאשם סובל מיתר לחץ דם עם ערכים לא מאוזנים הגורמים לעייפות, חולשה, סחרחורות, הליכה לא יציבה, נפילות, זיעה מוגברת וזאת על אף קבלת טיפול תרופתי שוטף.

הנאשם סובל בנוסף מכיב פפטי כרוני במערכת העיכול הגורם לו לכאבי בטן, הקאות, צרבות, ודימום. בנוסף, הנאשם סובל מכאבי גב קשים המקרינים על רגליו זאת בעיקר על רקע פציעתו במהלך שירותו הצבאי. הוא שירת בחטיבה 14 בחיל השריון בתור קצין בדרגת סגן. הנאשם נפצע קשות מכוויה במהלך השתתפותו במלחמת ההתשה. כתוצאה מכך עבר הנאשם ניתוחי השתלת עור רבים ונותר עם רסיסים בגפיים עליונות ותחתונות הגורמים לנאשם לכאבים עזים. על רקע פציעה זו, הנאשם הוכר כנכה צה"ל בשיעור של 48% (ס'4).

31. בסיום הדיון הנאשם ביקש לשאת דברים וציין שהוא באמת מכה על חטא. הוא הדגיש שנקלע לסיטואציה בה הסתבך בחובות שהיו לצורך קיום עצמו וילדיו ואמו הקשישה בבית אבות. הוא הוסיף שלא היה לו אומץ ללכת לרשויות, הוא חשש על ילדיו. הוא ציין שלא הכחיש שום עובדה נכונה שהוטחה בו בחקירות שעבר. הוא ביקש להדגיש שכל הרווח שלו מהעבירות הסתכמו בסך של 36,400 ₪.

הכרעת בית המשפט

32. הסדרי הטיעון מהווים נדבך מרכזי בדין הפלילי בישראל בהיותם הסכם שמושג בין הנאשם לבין המאשימה, כפי שקבע בית המשפט העליון (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל). הסדר טיעון הינו הסכם בין רשויות התביעה לבין הנאשם שמביא לידי ביטוי בין היתר את שיקולי רשויות התביעה, כגון אינטרס הציבור בענישה הולמת ומהירה למעשה העבירה, חסכון במשאבים וקשיים ראייניים כפי שפורטו כדבעי ע"י ב"כ המאשימות. אל מול שיקולים אלו עומדים שיקוליו של הנאשם, המגיע להסדר עם רשויות התביעה, בין השאר בשל הרצון להביא להפחתה באישומים, להקל בעונש, ולהימנע מניהול הליך ארוך ויקר שלא לצורך.
33. אף על פי שבית המשפט אינו צד להסדר הטיעון ואינו מחויב לאמצו, הלכה למעשה הטלת ענישה החורגת מהמוסכם בהסדר הטיעון תיעשה רק במקרים חריגים ביותר כשבית המשפט משוכנע שהופר בצורה משמעותית האיזון הראוי בין התועלת שצומחת לאינטרס הציבורי מחד, לבין טובת ההנאה הניתנת לנאשם מאידך (ע"פ 351/07 פלוני נ' מדינת ישראל).
33. על בית המשפט להשוות לנגד עיניו את ציפיותיו הלגיטימיות של הנאשם שהודה על סמך הסדר טיעון ובכך ויתר על זכותו לניהול הליך משפטי וליתן את המשקל הראוי לאינטרס הציבורי שבהשגת הודיית נאשם ובקבלת אחריות למעשיו .
34. תיקון 113 לחוק העונשין, קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על פי התיקון האמור בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בענייננו מדובר בעבירות כלכליות, הערך המוגן שנפגע לכאורה הוא הפגיעה בקופת המדינה והפגיעה בערך השוויון בתשלום המס, תרמית והונאה בשימוש בתארים לא לו והשגת גבול המקצוע של עריכת דין וראיית חשבון, תוך ביצוע עבירות מחשב מתוככמות.
35. העלמת מסים גורמת לנזקים כלכליים כבדים למשק המדינה ומגיעה לפגיעה ביכולתה של המדינה לספק שירותים ראויים לאזרח. עבירות הקשורות בהוצאת חשבוניות פיקטיביות הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" ו"כאבי אבות הטומאה" מבין כל עבירות המס (ת"פ 1564/08 מדינת ישראל נ' פרינס סקויריטי בע"מ ואח').
- יש לייחס חומרה למעשה הנאשם אף מן הטעם כי מדובר במעשי מרמה שיטתיים ומתוככמים שנפרסו על פני תקופה ממושכת של כ- 3 שנים ולא במעידה חד פעמית.

36. עם זאת, יש לקחת בחשבון את נכונות הנאשם להגיע להסדר טיעון, לקחת אחריות על מעשיו ולחסוך מזמנו של בית המשפט ושל הצדדים שכן למרות שניהול התיק נמשך תקופה ארוכה, נשמעו הוכחות, העידו כ 60 עדים, כתב האישום כולל מעל 300 עדי תביעה אשר במידה והתיק היה ממשיך להישמע היה גוזל משאבים ציבוריים רבים.
37. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי שהעונש המוצע בגדרו של ההסדר מאזן כראוי בין טובת ההנאה שמעניק ההסדר לנאשם לבין האינטרס הציבורי. בחנתי מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון באמצעות שקילת שיקולי ענישה רלבנטיים לרבות סוג העבירה, חומרתה, נסיבות ביצועה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בנוסף, בחנתי מהי מידת ההקלה שנתנה לנאשם בגין ההסדר ולצורך כך.
38. לא אתכחש לעובדה שעדויות מסוימות צרמו לי כגון עדותה של עדת תביעה 55 שהותירה בי רשם קשה ויתכן בהחלט שבאם ההליך היה נמשך עד לסופו והייתי צריך לנ ג דרך של "**ייקב הדין את ההר**", עונש המאסר שהיה מוטל על הנאשם היה גבוה בהרבה. עם זאת, בנסיבות העניין, עונש המאסר המוסכם אינו סוטה ממתחם הענישה הראוי בעבירות בהן הורשע הנאשם.
39. כפי שצוין, גישת האיזון מורה על בית המשפט לבחון את היחס שבין העונש המוסכם לעונש הראוי. לאחר תיקון 113 לחוק העונשין ועובר לגזירת הדין, מצווים בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה הראוי בהתאם למספר שיקולים ביניהם מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, מדיניות הענישה נוהגת ושקילת נסיבות שקשורות בביצוע העבירה.
40. מתחם ענישת המאסר בסוג העבירות שהורשע הנאשם לפי הפסיקה שהוצגה לי נמתח מ 3 שנות מאסר ועד ל 7 שנות מאסר. משכך ההסדר שהוגש מצוי בתוך מתחם הענישה ואל לבית המשפט להתערב בו והנני מאמץ את ההסדר הן לעניין המאסר והן לעניין המאסר על תנאי.
41. לעניין עונש הקנס, הצדדים הותירו לי את המלאכה. אקדים ואומר שהנאשם הורשע בעבירות חמורות. הוא הציג עצמו בפני גורמי ממשל ובפני אנשים פרטיים בכזב כרו"ח וכעו"ד, הכין לעצמו חותמות, כרטיסי ביקור ומסמכים הנחזים להיות רשמיים הכל לצורך תמיכה בפעילות העבריינית. עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו בעבר לא עצר בעדו כדי להמשיך ולהוציא לפועל את התוכנית העבריינית, הכוללת הוצאת חשבוניות פיקטיביות, זיוף והוצאת תלושי שכר מזויפים לצורך הונאת הרשויות תוך ביצוע עבירות לפי חוק המחשבים, כאשר הנאשם אחסן ובנה לעצמו מסד נתונים כוזב לצורך תמיכה בפעילות העבריינית מורכבת, מתוחכמת ושיטתית.
42. על פי סעי' 117 (ב' 2) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 בגין העבירות דנ ניתן להטיל קנס פי 5 מהקנס הקבוע בסעי' 61 א' 4 לחוק העונשין קרי ניתן להטיל כ 1,100,000 ₪. מהפסיקה שהוגשה לי על ידי התביעה (עפ"ג 44036-01-13 **תמיר נמני נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1710/02 **אלעוברה סאלם נ'**

מדינת ישראל, ע"פ 1601/03 מאיר עיני נ' מדינת ישראל (ת"פ 4168/08 **מדינת ישראל נ' חב' דיוורסיפייב**, ת"פ 3868-06-10 **מדינת ישראל נ' לטין ואח'**, ת"פ 8385-04-12 **מדינת ישראל נ' עבדללה**), ניתן לומר שמתחם הענישה הכספי - הקנס - בעבירות מהסוג שהנאשם הורשע בהן נע בדרך כלל בין 150,000 ₪ ועד 750,000 ₪.

43. דעתי כדעת ב"כ המאשימה 2 על כי כי בקביעת גובה הקנס על בית המשפט להעביר מסר אשר תכליתו תהיה איסור שעבירות מסוג הנדון יהפכו לכדאיות מבחינת כלכלית, עם זאת, אני מסכים עם דברי הסניגור המלומד על כי בהודיה ובשיתוף הפעולה, מגולם לעיתים גם סיכון ומחיר אישי בעת השהות במעצר או במאסר, הגמול הניתן למשתף פעולה צריך להיות משמעותי כך שהבחירה והנקיטה בדרך זו תהא כדאית. תוצאה זו אף מתיישבת עם המגמות בפסיקת בית משפט העליון המעודדת הסדרי טיעון.

44. אני רואה בהתנהגותו של הנאשם, בשיתוף הפעולה שלו בחקירה, בהודאתו בבית המשפט ובדברים שנשא בפני בית המשפט אקט של חרטה כנה ואמיתית.

מתוך המסמכים שהגישה הסניגוריה (**1/ס עד 4/ס**) אני למד גם על מצבו הכלכלי והבריאותי הקשה של הנאשם (והשווה לדברי בית המשפט העליון בעניין הנאשם אורי לפוליאנסקי בע"פ 4456/14 **אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל** [29/12/015]).

בנסיבות שכאלו סבורני שאין טעם להטיל על הנאשם קנס בסכום שהוא לא יוכל להשיגו רק בכדי להגדיל את תקופת מאסרו.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים דלעיל, סבורני שהקנס הנכון, ההוגן והסביר שיש להטיל בנסיבות העניין הוא 300,000 ₪, שישולם בתשלומים לפי המפורט להלן.

סוף דבר

לנוכח האמור לעיל, יוטלו על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר של **48 חודשים** (4 שנים).

מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום מ - 8.7.13 עד 24.9.14 ומיום 9.8.15 עד היום כולל.

ב. יופעל מאסר על-תנאי למשך 9 חודשים, שנגזרו על הנאשם ביום 16.4.2012 בת"פ 48038-02-10 על ידי כב' השופט ג. אמורי בבית המשפט השלום באר-שבע.

הנאשם ירצה את שתי תקופות המאסר בחופף זו לזו. סך הכל ירצה הנאשם 48 חודשים מאסר, בניכוי

תקופות המעצר שצויינו לעיל, החל מהיום.

ג. מאסר על-תנאי של 18 חודשים, שאותו לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה לפי סעיפים: סעיף 117 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, סעיפים 6 ו-7 לחוק רואי חשבון, תשט"ו-1955, סעיפים 415, 418 ו-420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, סעיפים 20, 96, 97 לחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א-1961 וסעיף 3 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

ד. בנוסף הנאשם ישלם קנס בסך 300,000 ₪ או 30 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם באופן שלהלן:

1. 150,000 ₪ שהופקדו ע"י הנאשם בקופת בית המשפט בתיק המ"ת מס' 2664-08-13 יועברו מקופת בית המשפט לטובת תשלום הקנס.

2. סך של 50,000 ₪ נוספים ישולמו במזומן ע"י הנאשם עד ליום 15/3/016.

3. סך של 100,000 ₪ ישולם ב 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון יבוצע עד ליום 15/6/016 והתשלומים הבאים בכל 15 לחודש בחודשים שלאחר מכן. אם לא יבוצע תשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום 14/01/2016